

skatten for 1968-69, ville det bortfaldne skattefradrag for disse betalte skatter ikke fuldt ud modsvares af den ændring af skatteskalaerne, som skattefradragsreglens bortfald muliggør. I sådanne tilfælde kan der derfor blive tale om reguleringsfradrag.

Reguleringsfradraget opgøres på grundlag af en sammenligning mellem på den ene side den faktisk betalte skat i 1967 og på den anden side et såkaldt grundbeløb. Grundbeløbet opgøres som summen af de personlige skatter, der skal beregnes af den skattepligtige indkomst og formue for skatteåret 1968, såfremt den skattepligtige ikke får reguleringsfradrag.

Det ville ikke være hensigtsmæssigt at medregne den nu foreslåede engangsskat ved opgørelsen af det nævnte grundbeløb, og efter ændringsforslaget skal dette derfor ikke ske. Det bemærkes, at de skattepligtiges muligheder for at opnå reguleringsfradrag ville blive noget mindre, såfremt engangsskatten blev medregnet ved opgørelsen af grundbeløbet.

II. forslag til lov om ændret dyrtidsregulering af lønninger m. v.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et flertal (Per Hækkerup, Jørgen Peder Hansen, Lysholt Hansen, Egon Jensen, Anker Jørgensen, Helge Nielsen, Peter Nielsen, Aksel Larsen og Morten Lange):

Til § 1.

Som nyt stk. 2 tilføjes:

„Stk. 2. På overenskomstområder, hvor regulering ikke sker efter intervaller på 3 points i reguleringspristallet, træffes dog af overenskomstparterne i et for hvert område

paritetisk sammensat nævnt aftale om en ordning med tilsvarende virkning. Kan aftale i nævnt ikke opnås inden den 20. januar 1968, træffes afgørelse inden den 30. januar 1968 af en af nævnt valgt opmand. Kan der ikke opnås enighed om valget, udpeges opmanden af statens forligsinstitution. Udgifter i forbindelse med et paritetisk nævnt virksomhed, herunder vederlag til en eventuel opmand, afholdes af det offentlige.“

Bemærkninger.

Lovforslaget indebar ingen ændring i forholdet mellem på den ene side de grupper, der har regulering på grundlag af 3 points' forskydning i reguleringspristallet, og på den anden side de grupper, der har regulering på grundlag af 2 points' forskydning i reguleringspristallet.

Heraf ville følge, at samme skævhed, som hidtil har kunnet opstå mellem 3 points og 2 points grupperne, ville kunne opstå i den periode, for hvilken den i lovforslaget indeholdte ordning måtte komme til at gælde.

Da det imidlertid fra repræsentanter såvel for 3 points som for 2 points grupperne er blevet tilkendegivet, at man ønsker i ordningens gyldighedsperiode at undgå den nævnte skævhed, stilles ændringsforslaget sigtende på at muliggøre en sådan tilrettelæggelse af ordningen for 2 points grupperne, at den ønskede lighed opnås.

Det foreslås i et nyt stk. 2 til § 1, at overenskomstparterne inden for områder, der anvender 2 points intervaller, træffer aftale om, at den ændrede regulering gennemføres på en sådan måde, at den svarer til den ændring, der sker for tilsvarende 3 points grupper, således at der opnås lighed i byrdefordelingen.

Per Hækkerup.

Jørgen Peder Hansen.

Lysholt Hansen.

Egon Jensen.

Anker Jørgensen.

Helge Nielsen,
formand.

Peter Nielsen.

Henry Christensen.

Anders Andersen.

Alfred Bøgh.

Poul Hartling.

Poul Møller.

Ninn-Hansen.

Poul Sørensen.

Aksel Larsen.

Morten Lange,
næstformand.

Hilmar Baunsgaard.